

נוסח תימן

שלא זכר

זמני פניסת וציאת השבת

פרשה פניסת וציאת

שופטים 18:54 19:50

כי תצא 18:45 19:41

כי תבוא 18:36 19:31

וצבים וולך 18:27 19:22

י"ל: זמן ת"א

לזמן ירושלים יש להוסיף

15 דקות לכניסת השבת

לזמן חיפה להוסיף 9 דקות לכניסת השבת

ירחון לחודש אלול התשע"ז ליצירה בשכ"ח לשטרות
העורך: שמואל מחפוד יצ"ו כתובת המערכת: רחוב הגר"א ו, רה"ע

מצב רבוא

מ"ד המאן המהלך רבין ערוסי שלט"א

רב העיר קרית אונו - חבר מועצת הרבנות הראשית לישראל

ימי הדין - פתחם אב על בנים \ חמל עליהם ועל טפנם ועל עוללם

ישראל אומר לה, משכני, משכני (=מלשון משכון), על ידי בנינו שהם הערבים והם המשכון שלנו, כלפי אבינו שבשמים, ואז אחריו, אחרי ה' נרוץ בכל עת, כי מה לא יעשה האדם בשביל בנים, כרחם אב על בנים. ומאחר ואתם ילדינו יקרים וחביבים עלינו, אנחנו דואגים לא רק לקיומם ולבריאותם, אלא גם לחינוכם בדרך ה', בדרך הקדושה. וכלל שנעשה זאת, ובמיוחד בימי הדין, אנחנו כאלו עוקדים אתכם על ידי התורה והמצוות על גבי מזבח ה', שבו אנו זוכים את ילדינו הרעים, ובעת שערי רחמים להפתח, נשטח בפניו אל ה', ונקריבה את הילדים לפניו כקרבן ריח. ונזכר לפניו, בימי הדין, בזכות העוֹלָם והעוֹלָם והמזבח. ובעת תקיעת שופר נזכר שפך נהג אברהם אבינו בעקדת יצחק אבינו, שזכותה היה יצחק כמלאך השרת, כבר בחייו, ואומרים לה, "ועקדת יצחק אבינו לזרעו היום תזכר, ברוך אתה ה' זוכר הברית".

ילדינו היקרים והחביבים לנו עד מאד, עליכם אנו נשענים בימי הדין, ימי הדין שבהם אנו מתחננים לפני אבינו שבשמים, משתדלים מאד מאד להתנער מן החטאים, מן השוכבות ומן היצרים הרעים, ומנסים לשוב ולהיות באמת בנים לה'. כי רק אם נתנהג בדרך ובקדושה כמלאכים, נהיה בניו, ונזכה לחיים טובים, ואם חלילה, נתנהג בדרך ובפשע, נהיה פחיות וכמהמות, שאין אנו ראויים להיות בני אל חי. והרי העולם נברא על ידי ה' בחסד, ואם לא נהיה בניו, אין אנו ראויים לרחמים, כי ביום הרת עולם אנו אומרים בְּרָטָה, "אם כבנים רחמנו כרחם אב על בנים, ואם כעבדים (=אינם בנים) עינינו לך תלויות עד שתחננו".

בלעדיכם, אתם ילדינו החביבים והיקרים, ספק אם אנו יכולים לשוב בתשובה שלמה ולזכות בחיים טובים, כי אתם מזכירים לנו שפכו שאתם בנינו ואנחנו הוריהם, אנחנו כלנו גם אתם, בנים לה' אלהינו.

לכן בעת שאנו מתחננים לאבינו שבשמים, אנו חושבים עליכם, וזועקים לפניו יתברך, "אבינו שבשמים, חמל עלינו ועל טפנו ועל עוללנו". ולא רק בימי הדין הקבועים, ארבעים יום מראש חֹדֶשׁ אלול עד ראש השנה ויום הכפורים, אתם הסוד והיסוד לתחנונינו לאבינו שבשמים, אלא גם כשהלילה אנו מקשים לבנו במהלך השנה, וה' כועס עלינו, ועוצר את הגשמים, כדי שנזכר מהו ייעודנו להיות כמלאכי השרת ולא כמהמות, היו אבותינו בתימן מתענים ומתפללים לה' בזעקה גדולה, ואם גם לא נתקבלה תפלתם, היו מצבים את הילדים במרכז בית הכנסת, או לפני בית העלמין, והיו הילדים זועקים לאבינו שבשמים, "ה' רחם עלינו והצילנו", והיו קולות הילדים מפלחים את הלבושות, אפלו הקשוחים, והיו בוכים בדמעות שליש, ושבים להיות בנים לה', וה' היה מרחם עליהם והיה נוהג להם גשמים.

ילדינו היקרים והחביבים, כשאנו חוטאים, אין אנו עושים רעה לה', אלא אנו עושים רעה לעצמנו, שאנחנו עלולים להפך ממלאכי השרת, לדרגות של בהמות וחיות, אלימים, רשעים. וה' שדן אותנו הוא עושה זאת למעננו, כדי שנתעורר מתרדמתנו היצרית, ונשוב להיות על פי תורתנו הקדושה, שהיא המקשרת אותנו להיות כמלאכי השרת בהתנהגותנו ובבנים לה'.

לכן כשה' נתן לנו את התורה כדי שנהיה עם קדוש, וה' ישגיח עלינו בעין חמלתו, ה' דרש מאבותינו ערבים, כמו משכון "להלוואה", כי ה' נתן לנו את התורה, כמו הלוואה, על מנת שנקמה ואבותינו הצינו שאבות האמה, אברהם, יצחק ויעקב יהיו הערבים שלנו, וה' דחה הצעתם זו, עד שאבותינו הצינו את הבנים תור הערבים, וה' הסכים. כי אם כל דור יבטיחו שצאצאיהם ימשיכו לעסוק בתורה ולהתנהג על פיה, נצח ישראל לא ישקר. ונהיה עם קדוש, על פי תורתנו הקדושה, כי קדוש ה' אלהינו. ועל כך אמר שלמה המלך, "משכני אחריו נרוצה", כביכול עם

מצב רבוא סופרים

חדש אלול - ר' יהודה לוי נחום

מנהג יהודי תימן בכל המחזות לקום לילה לילה. בתחלת אשמורה שלישית, ולומר סליחות בראש חֹדֶשׁ אלול עד יום הכפורים. חֹדֶשׁ זה נקרא "חדש הרחמים". בחֹדֶשׁ זה נוהגים גם הילדים לקום באותה שעה שההורים קמים לסליחות. אך בעוד שההורים הולכים ישר לבית הכנסת, מתקבצים הילדים בחבורות ברבע היהודים כשהם מעטפים בטליתות, וליד כל אחד מהם "כלי - זינר", הינו שופר. עוברים בכל רחוב ותוקעים במקלה. רעש זה, שהילדים מקמים ברחובות לפני עלות השחר, אפלו הערבים השכנים ברבע שלהם הסכימו לו ואינם מוחים עליו. כן מבקרים הילדים בבתי הכנסת השונים כדי לראות באיזה בית כנסת קהל אומרי הסליחות רב יותר. כל כך למה? כדי לצר אוירה של התעוררות לאמירת סליחות.

החל מראש חֹדֶשׁ אלול נופלת, כביכול, אימה על הצבור. נזהרים מאמירת שקר ומקללות ושבעות ומכל אמירה בלתי מהגנת, אפלו מקלי הקלות באלו השגורות בפי אדם ברב ימות השנה. בזמנים אלו, מרגל שבכל משא ומתן בין יהודי לחברו, איש את חברו זקיר וזקיר: "הו! חֹדֶשׁ אלול", או: "ימים נוראים" - לומר לה: הזהר והשמר! ימי הדין והמשפט קרובים. כן נוהגים בזמנים אלו להרבות במתן צדקה ויש שמקפידים לסלק חובותיהם לבעלי חובם ונזריהם לקדשים, עד לראש השנה.

מאכלות תימן

כאשר זמם לעשות כן נעשה לו

(מתוך 'תימן ומחנה גאלה')

מספרים על יהודי גבור חיל בשם סלימאן יוסף שהיה מלאכתו הברחת בדים וחטי אריגה ממחוז אחד למשנהו. באחד הלילות, בהיותו בחייו, ועל גבו מטען כבד של ארבעים חבילות חטי אריגה, קרהו מקרה, ואחד השוודים המפרסמים באותו אזור, שיצא לשחר לטורף, הגיע מתוך האפלה, חסם את דרכו ודרש ממנו להניח את מטענו. היהודי, שהיה עמוס לעיפה, ובמצבו זה לא יכול היה להתנגד לדרישתו של הלסטים המזין העומד לרצחו נפש, נכנע לדרישה. השוודי שמח על הצלחתו, עמד וטען את המשא השדוד על גבו, כשהיהודי עוזר לו במו ידיו בקשירת הקשרים והחליות של המטען, ואף סע גידו להתרומם עם משאו. המצבים עתה התחלפו: השוודי עמוס למעלה מכוחותיו, ואלו היהודי עומד זקוף, חפשי מכל מטען, והרמח של השוודי - שהיה טרוד במשאו - נמצא כבר בגידו. השוודי שרצה להמלט במהירות עם שללו, בקש מהיהודי שימסר לו את הרמח. אולם תחת לקבל את מבקשו, קבל דחיפה הגונה באלתו של היהודי, וזו העמידה אותו על סעיטו. היהודי הבהיר לשוודי כי עליו עתה להנכנע לו ולהוביל לו את המטען עד לביתו. ראה השוודי, כי נלכד ברשת אשר טמן, בקש מהיהודי שינקח את מטענו ויניח לו לנפשו. סלימאן יוסף סרב לומר על עליונותו, ואלץ את השוודי, בגאלה ורמח, ללכת לפניו, ולא הרפה ממנו אלא לאחר שהביא לו את המטען עד לכפרו ולביתו. אשתו של סלימאן יוסף נעורה משנתה, והכינה בלילה לפי בקשת בעלה, סעודה חמה לשוודי כשכר עמלו. משגמר השוודי לסעד, לנה אותו סלימאן אל מעבר לגבול האזור, כדי שאנשי המקום לא יפגעו בו. שם, על קו הגבול, מסר לו את הרמח שלו, ונפטרו איש מרעהו כידידים. לקיים מה שנאמר: ונעשיתם לו כאשר זמם: (דברים י"ט, י"ט)

ויתקעוהו ימה סוף

(על פי מארי שלום רבי, מתוך ספרו 'סכת שלום')

מעשה שהיה בגוי אחד ישמעאלי, חסיד ואוהב יהודים, ולמד חמשה חמשי תורה. והיה כל יום מצוי בעיר היהודים, ומאמין בדת משה. היה לו שדה תבואה ליד עירו, ובכל יום היה נותן מהתבואה לילדים, לאנשים ולנשים, וכן למאכל בהמות, ובזמן אסוף התבואה היה מחלק ליהודים מנדבת לבו. אותה השנה - שהיה לאחר שתי שנות בצרת, וכבר חלפו רב חדשי השנה - בסוף אלול, ובעוד שבועים יתחיל קציר התבואה, בא חיל גדול של ארבה וכסה את השמים והארץ. ופחדו על התבואה. היה זה יום צעקה, כי פחדו על התבואה שחכו לה בכליו עינים, וכל הבריות צועקים ובוכים, מה יהיה? הארבה יאכל את התבואה, והבריות ימותו ברעב. והנה הגוי הנכבד הזה בא אלינו הביתה ושאל: "היכן מארי חיים כהן? אמרנו לו: "בבית כנסת". הוא רץ לבית הכנסת, השתטח לרגלי הרב ואמר: "אדוני הרב, תתפלל על התבואה שלי. אני מאמין שהתפלה שלך מקבלת לפני השם. בזכות התורה שאתה לומד לילה ויום, השם ישמר על התבואה שלי, ואני אתן מעשר מכל חלקה וחלקה". אמר לו הרב: "מה כוחי אני? אבל מכל מקום אמר לו שלש תבות מן הפסוק: "ויתקעוהו ימה סוף". באותו היום ראיתי אני בעיני, וכל אנשי העיר, שמכל התבואה שלו לא נזקה אפלו שבלת אחת, כי הארבה סטה מעל התבואה שלו למקומות אחרים. באותה שעה תמחו כל הבריות ושאלו על כך את הגוי החסיד, שהיו קורין לו נאדי סנאן. אמר להם: "בזכות מארי חיים ובזכות התורה שלו שמר השם את תבואתו". הפלא הגדול וקדוש השם היו בפי כל הבריות. והיו הגוים משבחים את היהודים ואלהיהם ותורת משה. והיו מפקדים ומתיראים מהרב, שלא להזיק שום יהודי, כי מי שמזיק ליהודי, הרב יתפלל ויענישו. בבוא העת קצר הגוי את התבואה ודש וזרה, והביא מן החטה לבית שלנו, למארי חיים. המארי אמר לאמי: "קחי חצי וחלקי לעני העיר, והשאר ישאר אצלכם עד שנראה מה יהיה". וכן היה. הרב חלק לכל הנצרכים, ולקח מעט לביתו, כי ביתו היה מהלך יום אחד רגלי מהעיר שלנו, ולא היה הולך לשם אלא בראש השנה וזכור, וכל שאר הימים שהיה בעירו בבית שלנו. לקיים מה שנאמר: יראה ה' מקור חיים: (משלי י"ד, כ"ז).

פיצוח וששטוש

חפשו בתוך התפוזת את הפזלים הפותחות את קטעי "האשמורות", הקיפו בתוך התפוזת, שלחו ואולי תזכו...

ישן אל תדרם, יעירוני רעיוני, בן אדם, קמתי ותדד, שבט יהודה, בעת רצון, רחמנא, אנשי אמונה, אשמנו מכל עם, לעינינו עשוק, אלהינו שבשמים, עננו אבינו, רחום וחנון, דעני לעני, אם אפשר, למתודה חטאתיו, מרו דבשמיא, אבינו מלכנו.

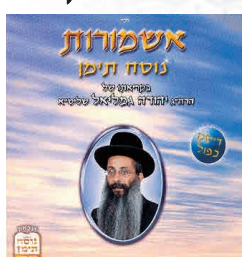
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כא	כב	כג	כד	כה	כו	כז	כח	כט	ל
ש	י	ר	ע	ר	ח	מ	נ	ש	ו	נ	י	ב	א	ו	נ	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע
מ	ה	נ	ו	מ	א	י	ש	נ	א	ה	ז	א	נ	ש	ו	נ	ה	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ	נ
י	ד	ד	ו	ה	ר	נ	ו	נ	כ	ל	ו	נ	י	ב	א	ס	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י
מ	ע	א	ו	י	ל	צ	ט	י	י	ל	צ	ז	ס	ש	ל	א	פ	ס	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל	ל
ש	נ	י	ת	ה	ע	מ	ו	ח	ש	ר	ח	ו	מ	ו	ח	נ	ו	ס	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע	ע
ב	י	מ	ד	מ	י	ר	ט	י	ת	נ	ש	ד	ד	ת	ו	י	ת	מ	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק	ק
ש	ל	ש	ד	א	נ	ט	י	ע	נ	ד	א	ז	ר	ח	מ	נ	א	כ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
ו	ע	ב	ש	י	י	ס	ב	נ	א	ד	מ	ש	ת	א	מ	ח	צ	ת	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י
נ	נ	ד	ו	ש	נ	ר	א	ש	ו	מ	נ	ו	ל	ש	מ	י	מ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ	צ
י	י	נ	ו	נ	ח	ו	מ	ו	ח	ר	ח	מ	א	מ	א	פ	מ	ג	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ	כ
ה	י	ר	ד	א	נ	ש	א	נ	ש	י	י	ל	נ	י	ד	נ	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד	ד
ל	ע	מ	מ	כ	ל	ע	י	נ	י	נ	ו	ע	ש	ק	ו	ח	ע	ב	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ	מ
א	ש	מ	נ	ו	מ	כ	ל	ע	מ	ד	ע	נ	י	ל	ע	נ	ד	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י	י

הזוכים לחדש אב

היגל הנעים אדר בשארי הי"ו והיגל הנעים אריאל קאפח הי"ו בין הפותרים נכונה יגל מנאט מפאר, את הפתרונות יש לשלח לשמואל מחפוד - הגר' א 1 ראש העין. נתן לממש את הזכה ב"נוסח תימן" ביריבונים 26 בני ברק.

דיסקים אשמורות

מארו של 2 דיסקים, המכילים את כל פיוטי האשמורות, מתחילת ועד סופן ללא יוצא מן הכלל. בקריאתו של הרה"ג יהודה גמליאל שלי"ט. מתאים לכל סוגי המערכות.

במחיר של: 29 ש"ח למארז
במקום: 70 ש"ח

המכונה מוטל ללקוחות פרטיים ולא למשקקים ועד יום כיפור תשע"ח בלבד, עד גמר דמיאל.
* ספרים * טליתות * דיסקים * לבוש תימני * גריל לפיתות * פלטה מתקפלת לשבת ועוד.
רחוב בירנבוים 26, בני-ברק א' ה' 10:00-21:00, יום ו' 9:00-13:00
טל: 053-3336661 053-6781444
www.nosachteiman.co.il

מבצע לחודש אלול